

προσκυνηται τῆς Τήνου φέτος. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀπληστία εἶχεν εξαγριωθῇ εἰς βαθμὸν περιορισμοῦ ἐντὸς θηριοτροφείου. Τριπλασία μὲν ἢ τιμὴ τῶν τροφίμων, ἐνῷ πέντεφράγκα μόνον ἐτιμάτο διὰ τοὺς ξένους τὸ συνήθως διὰ τοὺς ἐντοπίους 7,10 ἀξίζον πεντόφραγκον. Ἀνωθεν δὲ τῆς θηριωδίας αὐτῆς ἐπαφαινέτο ὡς περιστέρα ἢ περιποιητικὴ μορφή τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐφορείας Τζωρτζῆ, ὅστις ὅσον ἡδύνατο κατεδάμαζε τὴν ἀγανακτῆσιν τῶν ληστευομένων προσκυνητῶν, οἵτινες ἐβαλάντιοτο μὲ τὸ μειδιάμα εἰς τὰ χεῖλη.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ τρίτον φυλλάδιον τῆς «Ἑταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς» καὶ περιέχει πλὴν πολλῶν ἄλλων καὶ ἄρθρον περὶ τῆς ἐν Αἴγυπτῳ χολέρας τοῦ κ. Β. Πατρικίου ὡς καὶ συνέχειαν περὶ τῆς ἐκ τῆς χολέρας προφυλάξεως καθόλου καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ληπτέων μέτρων.

Σήμερον ἐπρόκειτο καὶ πάλιν νὰ ἐκδικασθῇ ἡ δίκη Σκουζέ, ἀλλὰ δι' ἑλλειψιν μαρτύρων ἀνεβλήθη διὰ τὴν 2 Σεπτεμβρίου.

Λοιπὸν, ἀρχὴ ὠδύνων. Τὸ Σάββατον δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου ἐκδικάσεως τῶν ἐκλογῶν, καθὰ δὲ πληροφοροῦμεθα, εἶνε ἀκυρωτικὴ.

Μᾶς γράφουν ἐξ Ἀλεξανδρείας τὴν 9,21 Αὐγούστου.

Ἡ ἐπιδυμία εἰς ὅλην τὴν Αἴγυπτον εὐρίσκεται εἰς ὑφεσιν ἀπὸ προχθὲς· τὸ Κάϊρον δὲν ἀριθμεῖ κανέν νεώτερον κρούσμα. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπίσης ἐκ πεντήκοντα θυμάτων, ἀπερ καθ' ἑκάστην εἴχομεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, χθὲς καὶ σήμερον μόλις ἔχομεν 30—35, ὧν εἶνε οἱ περισσότεροι Ἀραβες καὶ ἰδίως ἐκ τῆς συνοικίας Μαχμουδιέ, τὴν ὁποίαν ἀπὸ προχθὲς, διαταγῇ τῆς Κυβερνήσεως, ἐγκατέλειπον οἱ κάτοικοι αὐτῆς, κατασκηνώσαντες ἐξω τῆς πόλεως παρὰ τὴν θέσιν «Καμανάρη». Ὁμολογουμένως ἡ Κυβέρνησις, τὸ Ὑγιονομεῖον καὶ πάντες οἱ πρόξενοι καταβάλλουν μεγάλας προσπάθειας πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ καὶ ἐν μέρει τὸ ἐπιτυγχάνουν. Οἱ ἄραβες, ἔπαυσαν νὰ διαμαρτύρωνται κατὰ τῶν φορητῶν νοσοκομείων, οὐχὶ ὁμως καὶ κατὰ τῆς ριπτομένης ἐπὶ τῶν θαπτομένων πτωμάτων ἀβύσσου, ἣν θεωροῦσιν ἀντιθηρσκειτικὴν».

Τῶν ἐκλεχθεῶν Ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν πρόεδροι εἶνε τοῦ μὲν Α' Τμήματος ὁ κ. Γεώργιος Σκουζές, τοῦ Β' ὁ κ. Ν. Στεφανίδης, τοῦ Γ' ὁ κ. Δημ. Στίνης, τοῦ Δ' ὁ κ. Ἀντ. Σπηλιόπουλος, τοῦ Ε' ὁ κ. Λεωνίδας Ἀργυρίου (Δημοδιδάσκαλος) τοῦ ΣΤ' ὁ κ. Δημ. Δαρδούγιας, τοῦ Ζ' ὁ κ. Παναγ. Κολοσούκας, τοῦ Η' ὁ κ. Ἀναστ. Ζιγγὴ καὶ τοῦ Θ' ὁ κ. Γ. Καπουτσμάδης.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Καρδίτσας ὅτι συνελήφθη ὁ φυγόδικος Ἡρακλῆς Καραμάνος κατηγόρουμένος ἐπὶ ληστείας καὶ ἀκρωτηριασμοῖς θυμάτων τοῦ.

Προνόμια! Ὁ Δασκαλάκης, καθὼς ἐννοεῖτε ἀπὸ τὸ ὠραῖον ἡμισυ τοῦ ὀνόματός του, εἶνε Κρῆς. Ἔχει εἰδικότητα ἀρτοποιοῦ καὶ πῆγε νὰ τὴν ἐξασκήσῃ εἰς τὸ χωρίον Καλύβια, παρὰ τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου. Συνέστησε

φοῦρνον, ἐβγάλε ὠραῖο ψωμί, τὸ ἤρσαν οἱ ἐργάται, κατὶ Τούρκοι κατὶ Ἀρμένιδες, καὶ τοῦ εἶπαν νὰ τοῖς πηγαῖν 30 ὀκάδες κάθε πρωί. Τοὺς τὸ πῆγε ἄλλ' εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ἄγριοι προκύψαντες ἀπὸ μίαν παράγκαν τὸν ἔστρωσαν σ' τὸ ξύλο, τοῦ πέταξαν σ' τὰ μούτρα κατὶ γαζέταις πού κράταγε, ὀλίγου δεῖν τοῦ βγάξαν τὸ μάτι, καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πουλήσῃ ἄλλη φορὰ ψωμί, γιατί ἔχουν αὐτοὶ τὸ προνόμιον, πού εἶνε ἐργολάβοι τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ τὸ λέγει μέσα καὶ ἡ σύμβασις· αὐτὴ πού ἔκαμε ἡ Βουλὴ. Κατὰ δὲ τὸ λέγειν τοῦ Δασκαλάκη τοῦ ἐκλεψαν καὶ 418 φρ. τὰ ὅποια ἔφερε μαζύ του, τοῦθ' ὅπερ δὲν πιστεύει ὁ κύριος ἀνακριτής, Κυριαζῆς τὸ ὄνομα, ὅστις καὶ ὠνόμασε τὸν Κρητὰ τουρκομερίτην, αὐτὸ δὲ τὸν ἠρέθισε καὶ ἤλθε νὰ παραπονεθῇ εἰς τὸ γραφεῖον. Εὐτυχῶς οἱ ξυλοκοπήσαντες τὸν Δασκαλάκην τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ὑπενωμοτάρχου Βοσκοΐδου καὶ τοῦ ἐκεῖ σταθμαρχοῦ σχοινοδέσμοιο ἤχθησαν ἐνταῦθα καὶ ἡ δουλειὰ εἶνε εἰς τὴν ἀνάκρισιν.— Ἡ δὲ διεύθυνσις τοῦ σιδηροδρόμου, ἥτοι ἡ πιστωτικὴ, ἀναγγειλάτω ἂν ἔχῃ τοιαῦτα προνόμια, νὰ μὴν πᾶνε νὰ σκοτώνονται δωρεὰν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰ κτήματά της· διότι εἶνε ὀλίγον ἐπαναστατημένοι καὶ οἱ χωρικοὶ, τῶν ὁποίων λέγει κατέστρεψαν τ' ἀμπέλια καὶ τὰ λοιπά.

Ἠκούσθη ὅτι οἱ κλέπται τοῦ ἱατροῦ Δέγγληρη (δὲν νομίζομεν νὰ ᾔνε πολὺ δυσχερῆς μὲ τὴν κλοπὴν, ἀφοῦ γίνεται τόση ρεκλάμα διὰ τὸ ὄνομά του, τοῦθ' ὅπερ θὰ πῇ αὐξήσις πελατείας) ἔχουν κρυμμένα τὰ ἐργαλεῖά των οἱ τὰ Πατήσια καὶ ὅτι γίνονται ἐνεργεῖαι πρὸς ἀνακάλυψίν των.

— Ἀνεχώρησε σήμερον εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ἐπὶ μῆνα σχεδὸν παρεπιδημήσας ἐνταῦθα ἄξιος Γυμνασιάρχης Σερρών κ. Γ. Δήλιος, ἰδὼν πρόσωπα καὶ πράγματα ἀφείλιν εὐαρέστους ἐντυπώσεις τῆς εὐρυμαθείας καὶ τοῦ μετριοπαθοῦς χαρκτηρος καὶ τοῦ μακεδονικοῦ ζήλου του.

— Ἀνεχώρησε διὰ Βράϊλαν ὁ συμπαθητικώτατος συμπολίτης μας Σοφοκλῆς Ρ. Πετσάλης, ἐναποταμιεύσας ἐντὸς αὐτοῦ ὅσας ἡδυνήθη Ἀθήνας, διὰ νὰ τὰς ἔχῃ καὶ ἐν τῇ ξένῃ κέντρον δυνάμειος συγκεντρωτικῆς τοῦ ἐλληνισμοῦ. Ἀπὸ καρδίας τῷ εὐχόμεθα καλὸν κατευόδιον!

— Αὔριον λοιπὸν παιδικὴ παράστασις εἰς τὸ Φάληρον εἰς τὰς 6 μ. μ. με ὅτι παραγκιοζικώτερον καὶ νοστιμώτερον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ ἀρμενικὸς θίασος εἰς τὰ χαχλανοδιψῇ μικρά, δι' ἃ κυρίως εἶνε κατασκευασμένα τὰ Σκυλισσοθαύμαστα μεγάλα ἔργα τοῦ Ἀρμενίου μουτικοδοδασκάλου Βέρδη ἢ Βάρδα!

— Τὸ δὲ Σάββατον ἴσως οἱ «Ἀχσται» εἰς τὸ Φάληρον.

* * Ππαρκαλεῖται ὁ φίλος κ. Μαργαρίτης Βυαγγελίδης νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰ Γραφεῖον.

ΚΡΗΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

(ΕΙΔΙΚΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΙ ΜΑΣ)

Χανία, 14 Αὐγούστου

Βαρυνθεῖς τὸν ἀπὸ τοῦ χωρίου μου μέχρι τῆς πόλεως μονότονον καταστάντα πλέον βίον, ἀπεφάσισα νὰ ἐπιχειρήσω μίαν μικρὰν ἐκδρομὴν εἰς τινὰ τῆς Κυθωνίας χωρία, ὅπως ἰδίαις αἰσθήσεσιν ἀντιληφθῶ τῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καταστά-

σεως, ἐλπίζων πάντοτε, ὅτι θὰ εὕρω τι ἄξιον λόγου, διὰ τὸ φίλτατον «Μη Χάνεσαι».

Ἐξαικινήσαμεν μετὰ δύο φίλων τὴν πρῶτην τῆς Πέμπτης καὶ μετὰ μίας ὥρας πορεία παρὰ τὴν παρὰλίαν ἀφικόμεθα εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ποταμοῦ Πλατανιά. Δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ σταματήσω ἐπ' ὀλίγον ἐνταῦθα. Ἐκεῖ παρὰ τὴν μαγευτικὴν ἀκτὴν, ὅπου ὁ ποταμὸς ἡρέμα καὶ σοβαρῶς κυλινδεῖ τὸ ἀργυροεῖδές ρεῦμά του, αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες ἐνὸς τέκνου τῆς Γαλλίας ἔχουσι καταρτίσει τέλειον εὐρωπαϊκὸν ἐργοστάσιον ἀλεύρων, τὸ ὅποιον ἐγὼ σχεδὸν ἠγνόουν. Πᾶσα γωνία τοῦ καταστήματος, τῆς αὐλῆς, τοῦ κήπου, τῶν δεξαμενῶν, τῆς διώρυγος ἦτο δι' ἐμὲ ἀφορμὴ θαυμασμοῦ. Περί τὰς 5,000 ὀκάδας ἀλεύρου παρασκευάζει καθ' ἑκάστην εἰς τοὺς ἐμποροὺς Χανίων. Ἡ ἐργασία καὶ ἡ ἐπιστήμη συναντηθεῖσαι ἐκεῖ ἀπετέλεσαν μίαν ἰδιοκτησίαν ζηλευτὴν, δυνάμενην νὰ κινήτῃ τὴν ὀρεξιν οὐχὶ πλέον τοῦ μάλλον ἀκροέστου χρυσοκάνθαρου, ἀλλὰ καὶ τοῦ αἰσθηματικωτάτου τῶν ποιητῶν. Κέρδος καὶ ποιήσεις συναντῶνται παρ' αὐτῶ ἐν ἀδελφικῇ ἀρμονίᾳ. Ὅτε πρὸ δεκαετίας ἐνεκατεστάθη εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνον ὁ ἐξ Ἀθηνῶνος κ. Ἰκάρ οὐδὲν ἄλλο ὑπῆρχεν ἢ χέρσος γῆ· τὴν ἠγόρασεν ἀντὶ 3,000 γρ. μόνον, ἐρρίφθη μέσα καὶ μετὰ τινα χρόνον ἐφύτρωσεν ἐκ τῶν κόπων τοῦ τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο, ὅπερ ὑπὸ ἐμπειρὸν διεύθυνσιν βαίνει ὁλονὲν τελειοποιούμενον. Πτηνοτροφεῖον, περιέχον ἅπαντα σχεδὸν τὰ εἶδη τῶν οἰκιακῶν πτηνῶν, κήπος μετ' ἐπιμελείας καὶ καλαισθησίας καλλιεργημένος, συμπληροῦσι θαυμασίως τὴν ἀγροτικὴν ἐκείνην κατοικίαν καὶ καθιστῶσι τερπνοτάτην τὴν ἐκεῖ διαμονήν. Ἐκαθίσταμεν ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν γοητευτικὴν ἐκείνην θέσιν, πρὸ χειρὸν δὲ, ἀλλ' ὀρεκτικώτατον γεῦμα εὐγενῶς παρετέθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅπερ κατεβροχθίσταμεν μετὰ τῆς δρεξέως ἐκείνης, ἥν γενᾶ μίας ὥρας πορεία παρὰ τὴν ἀκτὴν, ὑπὸ τὴν πνοὴν ὁροσερῶν ζεφύρων. . . .

Ἐν τοῦτοις ἅπαντα ἡ γοητεία ἐκείνη διελύθη, ὅτε μετ' οὐ πολὺ ἐκκινήσαντες εἶδομεν ὀλίγον περαιτέρω ἐκτάσεις γαιῶν παχειῶν, εὐκολώτατα δυνάμενων ἐκ τοῦ ποταμοῦ νὰ ἀρδευθῶσι, χέρσους καὶ ἀκαλλιεργήτους. Πῶς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνον, ὅπου τὰ ὕδατα ἀφθονοῦσιν, ὅπου εἰς πᾶν βῆμα ἠδύνατο νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἐν κτήμα ὡς τὸ τοῦ κ. Ἰκάρ, νὰ ὑπάρχωσι χωράφια ἔρμης! Σημειώσατε ὅτι τὸ λυπηρὸν τοῦτο φαινόμενον πολλάκις κατόπιν παρετήρησα καὶ ἀλλαχοῦ. Χθὲς ἐτι διερχόμενος τὴν πεδιάδα τῶν Χανίων παρετήρησα μετὰ ψυχικῆς ἀθυμίας γαίας ἐκτεταμένας, πρώτης ποιότητος, διατελούσας εἰς κατὰστάσιν παρθένον. Μόνον γωνίαι τινὲς τῆς εὐρείας ταύτης πεδιάδος εἰσὶ πενιχρῶς καλλιεργημέναι· ἅπαντα ἡ λοιπὴ ἢ εἶνε κεκαλυμμένη ὑπὸ πυκνῶν θάμνων εἰς οὐδὲν ἄλλο χρησιμεύοντων ἢ ὡς καταφύγιον τῶν λαγωῶν, ἢ σχηματίζουσι λειμῶνας, ἐν οἷς, ἐλλείψει παντός ἄλλου, βόσκασι ποίμνια. Ἐν γένει ἡ γεωργία παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ ποῖον διατελεῖ εἰς κατὰστάσιν ζωοφύτου. Οὐδὲ τὸ τρίτον τῆς Κρήτης εἶνε καλλιεργημένον, ὡς εἰδήμονες μὲ βεβαιῶσι, καὶ ὁ τρόπος δὲ τῆς καλλιεργείας εἶνε ὁ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἐφαρμοσθείς. Λόγοι τοῦ λυπηροῦ τούτου γεγονότος εἰσὶ πολλοί. Καὶ πρῶτον, πᾶσχομεν ἑλλείψιν χειρῶν· κύκλῳ τῆς πεδιάδος Χανίων ὑπάρχουσι πολλὰ χωρία· οἱ κάτοικοι τούτων μολὶς ἐξαρκοῦσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων τῶν δὲν δύνασαι νὰ ἀπαιτήσης παρ' αὐτῶν πλείονα ἐργασίαν, διότι ἐλλείπουσι παρ' ἡμῖν αἱ μηχαναί, αἵτινες δύνανται νὰ ἀναπληρώσωσι πλείονας χεῖρας. Ἄλλος λόγος, σπουδαιότερος ἴσως, εἶνε αἱ συχναὶ ἐπαναστάσεις καὶ ἡ ἐκ τούτου μετέωρος τοῦ τόπου μας κατὰστάσις. Ὁ χωρικός τῆς Κρήτης σήμερον προσπαθεῖ νὰ παράγῃ τὸσον μόνον, ὅσον ἐπαρκεῖ εἰς

τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας του· τὸ περισσότερον δὲν τὸ θεωρεῖ ἀνωφελές, καὶ δικαίως. Ἀφ' ἑτέρου ὁ δυνάμενος νὰ ἐφαρμόσῃ μεγάλην καλλιέργειαν καὶ σύστημα τελειότερον, διστάζει νὰ τὸ πράξῃ, διότι φοβεῖται μὴ αὐρίον, ἐπερχομένης μίας ἐπαναστάσεως, ἀπολέσῃ τὰ πάντα. Ταῦτα πείθουσι τοὺς περὶ τῆς πατρίδος τῶν μεριμνῶντας ἀγαθοὺς πατριώτας, ὅτι ἡ σωτηρία τῆς Κρήτης εἶνε ἡ πλήρης αὐτῆς καὶ ἰριστικὴ ἀποκατάστασις. Τότε μόνον ὁ Κρῆς ἀπηλλαγμένος πάσης ἄλλης ἀσχολίας καὶ σκέψεως θὰ δυνήθῃ ἀφόβως νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλούτου τῆς πατρίδος του.

Διήλομεν τὸν ποταμὸν Πλατανιᾶν ἀβρόχοις μὲν ποσὶν ἡμεῖς, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ ζῶα μας, ἅτινα ἐχώθησαν μέχρι τῆς κοιλάδας εἰς τὸ ὕδωρ· διότι γέφυρα δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. Ἄλλοτε οἱ ἔνετο εἶχον ἐγείρει γέφυραν, ἀλλ' ἔκτοτε ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ μετετοπίσθη ἕνεκα φυσικῶν αἰτίων, ἡ δὲ γέφυρα ἐκείνη σήμερον σκιάζει χωράφια. Μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ ὁδοποιίας νόμου ἀπεφασίσθη νὰ ζευχθῇ καὶ ὁ ποταμὸς οὗτος καὶ τινες ἄλλοι· διότι τὸν χειμῶνα πλημμυρῶν διακόπτει τὰς συγκοινωνίας καὶ πολλῶν ζημιῶν γίνεται παραίτιος. Προσεκλήθη τότε εἰς γάλλος μηχανικός ὁ κ. Ρενώ, ὅπως δώσῃ τὸ σχέδιον, διὰ δὲ τὴν ἐργασίαν τοῦ ταύτην ἡμεῖς θήσμεθα ἀδρότατα. Ἄλλ' ἡ ἀγαθὴ δι-οίκησίς μας, ἥτις ἀπεδείχθη πλέον ὅτι οὐδένα αἰσθάνεται πόνον διὰ τὴν Κρήτην, εὐθὺς ἀφοῦ ἐφυγεν ὁ κ. Ρενώ, παρή-τησε τὰ σχέδιά του, ἅτινα, ἦσαν τὰ προσφορώτερα διὰ τὴν Κρήτην καὶ τὴν σημερινὴν αὐτῆς κατὰστασιν, ὅπως ἀκολου-θήσῃ τὰς συμβουλὰς ἐπιτοπίων μαστόρων. Νῦν 130 ἐργά-ται ἐργάζονται εἰς τὴν γέφυραν τοῦ ποταμοῦ ὑπὸ τὴν διεύ-θυνσιν ἐνὸς ἀνθρώπου, ὅστις διωρίσθη, λέγουσιν, ἐκεῖ ὡς μηχαν-ικός. Ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἐβασανίζοντο, ὅπως ἀνοίξωσι τὰ θε-μέλια τῶν ἀψίδων καὶ ἐπὶ τέλους δὲν θὰ κατάρθουν τίποτε, ἂν μὴ εὐρίσκετο ὀθωμανός τις, ὅστις ἐφεῦρε τρόπον πρὸς ἐκ-κένωσιν τῶν ἀνοιγομένων λάκκων, τρόπον ἀρχαϊκώτατον, εἶνε ἀληθές, ὃν ὅμως δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπινοήσῃ ἡ κεφαλὴ τοῦ μη-χανικοῦ μας. Παρετήρησα καὶ ἐν ἄλλο, ὅπερ μοι ἔκαμεν ἐν-τύπωσιν. Ἡ γέφυρα δὲν γίνεται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην, τετάρτη δὲ ἀψὶς ἔμελλε νὰ θεμελιωθῇ ἐπὶ τῶν γαιῶν τῶν χωρικῶν. Ἡρώτη-σα τίς ὁ λόγος τούτου καὶ μοι εἶπον· ὅτι εἰς πλούσιος ἔχει γαίας πρὸς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ἐνήργησε δὲ νὰ κατασκευασθῇ οὕτως ἡ γέφυρα, ὅπως μετατοπισθῇ τὸ ρεῦ-μα, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μέγα μέρος τῆς κοίτης θὰ μετατραπῇ εἰς γαίας καλλιεργησίμους, αἵτινες θὰ προσαρτη-θῶσιν εἰς τὰς ιδιὰς του. Λόγος φυσικώτατος. Διὰ μεγάλων ἐνεργειῶν κατωρθώθη εὐτυχῶς νὰ προληφθῇ τοῦλάχιστον ἡ ἐγερσις τῆς τετάρτης ἀψίδος καὶ νὰ σώσωσιν οὕτως οἱ χωρι-κοὶ τὰς γαίας των. Βλέπετε, φίλτατε, οἱ πλούσιοι παντῶ οἱ αὐτοὶ εἶνε.

Αἱ ἐνεργούμεναι ἐργασίαι μοι ἀνέμνησαν ἐν περιστατικῶν τοῦ τρόπου, καθ' ὃν τὰ δημόσια ἔργα ἐκτελοῦνται παρ' ἡμῖν. Παρὰ τὸ χωρίον Βρύσαις τοῦ Ἀποκωρῶντος κατεσκευάζετο ποτε μία γέφυρα. Ὁ τότε νομάρχης Σφακιῶν Σάββας πασᾶς, ὁ διαδόχος, προσκαλέσας ποτε τὸν ἀρχιτεχνίτην τῷ παρου-σίασε πρὸς ὑπογραφὴν ἀπόδειξιν ἐξόδων 15,000 γρ.—«Ἀλ-λά, ἔξωχότατε,» ἐτόλμησε νὰ παρατηρήσῃ, αὐτὰ ἔξωδα εἶνε μόνον 9,000 γρ.—Ναί, ἀλλ' ἐγὼ δὲν εἰς ἡρώτησα πόσα εἶνε, σοὶ εἶπον μόνον νὰ υπογράψῃς.—Μὰ δὲν δύναμαι.—Δὲν δύ-νασαι; ζαπτιέδες 'ς τὴν φυλακὴν». Καὶ ἐν τῷ ἅμα ὁ ἀρχι-τεχνίτης ἐγένετο ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων καὶ ἐρ-

ρίσθη εἰς τὰς φυλακάς. Ἀφοῦ τὸν ἀφῆκε 5—6 ἡμέρας διὰ νὰ σωφρονισθῇ, ὁ παῖς τὸν προσκαλεῖ αὖθις καὶ τῷ παρουσιάζει τὴν ἀπόδειξιν, συγχρόνως δὲ τῷ ἐγγχειρίζει 10 λίρας. Ἡ φυλάκις ἔφερε τὰ ἀποτελέσματα τῆς· ὁ ἀρχιτεχνίτης φοβηθεὶς νέαν τιμωρίαν, ἐθεώρησε καλὸν νὰ λάβῃ τὰς 10 λίρ. καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀπόδειξιν. Καὶ τὸ ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν καὶ τῶν ἐξόδων ἔμεινεν εἰς ὄφελος τοῦ Σάββα πασᾶ. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι καὶ σήμερον ἀπαράλλακτα συμβαίνουνσιν ἀφοῦ, ἐνῷ χάριν τῆς συγκοινωνίας δαπανῶνται ποσὰ ὑπερογκᾶ, οἱ ἄνθρωποι κινδυνεύουσι κατὰ πᾶσαν ὥραν νὰ καταστραφῶσιν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ νὰ πνιγῶσιν εἰς τοὺς ποταμούς.

(Ἐπειτα τότ' ἔλος)

Κύδων.

ΕΥΛΟΓΙΑ, ΕΥΛΟΓΙΑ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σπάρτη, 12 Αὐγούστου

Ἐν τῷ πλησίον τῆς Σπάρτης χωρίῳ **Ἀναδρυτῶ** κατοικουμένῳ ὑπὸ 800 σχεδὸν ψυχῶν, ὅλαι αἱ οἰκίαι ἐδέχθησαν τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ἀπαισίας νόσου, ἐν πολλαῖς δ' ἐξ αὐτῶν ἀριθμούνται καὶ πλείοτερα τῶν δύο κρουσμάτων. Καὶ ὅταν ἀνκλογισθῇ τις ὅτι αἱ ἐλληνικαὶ καλύβαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ δύο ἢ ἐνίστε καὶ ἐξ ἐνὸς σύγκεινται δωματίου καὶ φαντασθῇ ἐκεῖ ἐν ἐνὶ δωματίῳ μὴ ἀεριζομένῳ ἐπιθανάτους, θανόντας, μὴ προσβληθέντας ἔτι ὑπὸ τῆς νόσου ὅλους μαζῇ ἀναπνέοντας τὰ αὐτὰ μόρια μεμολυσμένης ἀτμοσφαίρας, θέλει ἔχει τὴν πένθιμον καὶ φρικτὴν εἰκόνα τῶν πλείστων οἰκῶν, τῶν χθὲς ἔτι ἀντηχούντων ὑπὸ τῶν εὐθύμων

γελῶτων ροδοπαρεῖων ἀγγέλων, ἐκ τῆς φωνῆς εὐτυχοῦς πατρὸς καὶ τοῦ μειδιάματος καὶ τῶν θαυσιῶν φιλοστόργου μητρὸς, καὶ σήμερον μὴ ἐμπερικλειόντων εἰμὴ ἐπιθανάτους, ὀλοφυρομένους καὶ μὴ ἀντηχούντων ἐξ ἄλλου ἄσματος εἰμὴ ὑπὸ ἐπικηδείων θρήνων καὶ ὀδυρμῶν.

Ἐδῶ βλέπει τις τὴν μόνην ἐξ ὅλης τῆς οἰκογενείας μὴ προσβληθεῖσαν γυναῖκα κάτωχρον, μὲ μελανοὺς ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κύκλους, μὴ δυναμένην πλέον νὰ ἀνθῇ διότι ἐπὶ μίαν ὅλην ἐβδομάδα ἡγρύπνησε παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἀποθανόντος συζύγου τῆς, ἥδη δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ θανάτου κλίνης εὐρίσκονται δύο ἀγγελόμορφα τέκνα τῆς. Καὶ ἐκεῖ θὰ θαυμάσετε τὴν φιλοστοργίαν τῆς μητρὸς, ἥτις δαμάζουσα καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν, μένει ἄπνους, δὲν τρώγει, καὶ μὴ φοβουμένη τίποτε δι' ἑαυτὴν θέτει τὸν ξηρὸν μαστόν τῆς, ἵνα θηλάσῃ τὸ τέκνον τῆς, εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ προσκολλᾷ φρίσσοντα τὰ χεῖλη τῆς ἐπὶ τῶν φλυκταινῶν τοῦ παραμεμορφωμένου προσώπου του· παρακάτω θὰ ἴδετε εὐλογιώντας συγκατακεκλιμένους μετ' ὀδοδῶτων σχεδὸν πτωμάτων, διότι οἱ νεκροθάπται ζητοῦσι 20 φράγκα διὰ νὰ τοὺς θάψουν, ἡ δὲ οἰκογένεια ἐξήντησε καὶ τὸν τελευταῖον ὀβολὸν τῶν ἀποταμιευμάτων, ἵνα ἀγοράσῃ φάρμακα ἢ πληρῶσῃ τὸ θυλάκιον κερδοσκοποῦ ἱατροῦ, ὅστις ἠδούκησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἀσθενῆ του ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ 50! φράγκων. Οἱ γεννάδαι! Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν κατωτέρω.

Προχωρῶν ἐν ταῖς πενήτοις ἐχούσαις τὴν ὄψιν ὁδοῖς τοῦ χωρίου συναντᾷς φέρετρον, φέρον ταινίαν, ὅστις ἄλλοτε ἦτο δροσερός ὡς τὰ νερά τοῦ χωριοῦ του, σήμερον δὲ εἶνε παραπεμορφωμένος ἀπὸ τὴν νόσον. Τὸ φέρετρον δὲν παρκαλοθεῖ κανεῖς, διότι οἱ συγγενεῖς φοβοῦνται καὶ ὁ ἱερεὺς δὲν ἔμπορεῖ (ὡς λέγει).

Τετέλεσται, τὸ γελῶν χωρίον μὲ τὰ ὀλοπράσινα δένδρα του, μὲ τὰ ὀφιοειδῆ ρυάκια του, μὲ τὰς πορτοκαλλέας του,

119 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 119

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 547)

— Μάλιστα, μάλιστα, μάλιστα.

Πάντες ἐκάθησαν, ἐκτός τοῦ κ. Λαγγάρδ, ὅστις ἔμεινεν ὀρθὸς στηρίζων τὴν ράχιν ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς ἐστίας.

ΚΓ'

ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Ὁ μαρκήτιος βλέπων ὅτι οἱ ἀκροαταὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες προσηλωμένους ἐπ' αὐτοῦ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ τὸν ἀκούσωσιν, ἤρξατο νὰ διηγῆται.

Καὶ διηγῆται ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ βαρόνου Δεσιμαίζ, τὴν ὁποίαν γνωρίζομεν ἤδη.

Τὸ θηρίον, ὅπερ διέπραξε τὰ ἀκατανόμαστα ταῦτα ἐγκλήματα ζῇ ἀκόμη; ἠρώτησε μετὰ τὸ τέλος τῆς διηγήσεως ὁ κ. Βιολαίν.

— Μάλιστα, κύριε κόμη.

— Ὁ προστάτης τοῦ Λυκογιάννη θὰ τὸν ἐκδικηθῇ;

— Ἴσως.

— Ἡ περιουσία τοῦ πατρὸς του θὰ τῷ ἀποδοθῇ;

— Ἐλπίζω, κύριε κόμη.

— Γνωρίζετε τὸ ὄνομά του· διατί δὲν φέρει αὐτό;

— Διότι ἐνόμισα ὅτι πρέπει νὰ περιμείνω. Ἀλλὰ μεθ' αὐτοῦ, ἐσπέρας, κύριε κόμη, τὸ ὄνομα τοῦ προστατευομένου μου θ' ἀντηχήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κ. Πέδρο Κάστορα.

— Κυριοί, εἶπεν ὁ βραζιλιανός, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐπωφεληθῶ τῆς εὐκαιρίας, μετὰ τοὺς λόγους τοῦ κ. Λαγγάρδ, νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστηθῇτε νὰ δεχθῆτε τὴν πρόσκλησίν μου νὰ ἔλθῃτε νὰ δειπνήσῃτε εἰς τὸν οἶκόν μου τὴν ἐβδόμην ὥραν.

Ἡ πρόσκλησις ὁμοφώνως ἐγένετο δεκτή.

— Κύριε Λαγγάρδ, ὑπέλαβεν ὁ κόμης Μωριέν, μίαν ἐρώτησιν ἀκόμη, ἂν δὲν μ' εὐρίσκετε πολὺ ἀδιάκριτον.

— Λέγετε, κύριε κόμη.

— Ἐπράξατε πολλὰ ὑπὲρ τοῦ Λυκογιάννη· ἐάν ἠδύνασθε νὰ τῷ ἀποδώσῃτε τὴν μητέρα του;

— Θὰ τοῦ τὴν ἀποδώσω, κύριε κόμη.

— Δυστυχῶς...

— Λοιπὸν, κύριε κόμη;

— Εἶναι παράφρων!

— Οὐχί, κύριε κόμη, οὐχί! Ὡς ἐκ θαύματος ὁ Θεὸς ἀπέδωκε τὸ λογικὸν εἰς τὴν μητέρα τοῦ Λυκογιάννη.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἀνεψύχθη, εἰς